

I Guds händer Vägsträcka 29 Daniel räddas Dan 6:18 - 29

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-03-11
Senast uppdaterad 2008-03-16

Kungen gick tillbaka till sitt palats. Han fastade hela natten, ville inte se några kvinnor och låg sömlös. Tidigt i gryningen steg han upp och skyndade sig till lejongropen. Då han närmade sig gropen, ropade han på Daniel med ängslan i rösten: "Daniel, du den levande Gudens tjänare! Har den Gud som du ständigt dyrkar kun-nat rädda dig från lejonerna?" Då hörde kungen Daniels röst: "Konung, må du länge leva! Min Gud har sänt sin ängel. Han stängde till gapet på lejonerna och de gjorde mig ingen skada. Jag har befunnits vara oskyldig inför Gud, och jag har inte heller gjort nå-got ont mot dig, konung." Kungen blev mycket glad och befallde att Daniel skulle hämtas upp ur gropen. När han hade kommit upp, kunde man inte upptäcka någon skada på honom: han hade litat på sin Gud. På kungens order lät man sedan hämta de män som hade angett Daniel och kastade dem med barn och hustrur i lejongropen. Innan de hade nått gropens botten, störtade sig lejonerna över dem och slet dem i stycken.

Kung Dareios utfärdade en skrivelse ställd till alla folk, nationer och språk i hela världen: "Fred och välgång! Jag befäller att Daniels Gud skall vördas och fruktas så långt som mitt välde når:

Han är den levande Guden,
han som evigt förblir.
Hans rike går aldrig under
Hans makt har inget slut.
Han räddar och befriar,
han gör tecken och under
i himlen och på jorden:
Daniel har han räddat från lejonerna."

Daniel hade stor framgång under hela Dareios regering liksom under perserna Kyros. (Kan också översättas: Daniel hade stor framgång under hela Dareios regering, d.v.s. under perserna Kyros regering.)

Daniel är alltså kastad i lejongropen. Satrapkollegiet har fått som de velat. Konkurrenten är borta. Men den som inte är glad är kung Dareios. Vi ser honom i sitt palats. Han kan inte sova. Han kan inte äta. Han fastade hela natten, ville inte se några kvinnor och låg sömlös. (v 18) Stackars karl! Ingen nattmacka. Inga förnöjelser. Ingen liten trösterska med sval hand på hans panna. Han går bara fram och tillbaka, fram och tillbaka ...

Vad gör Daniel? Vi vet inte. Kanske ligger han och sover i ett hörn i lejongropen. En liten lejonunge är hans huvudkudde. "Sött sover den som fruktar Gud" Kanske han ber som kung David när han var i en grotta: Jag ropar till Gud, den Högste, till Gud som gör gott mot mig. Han sänder mig hjälp från himlen när mina förföljare smädar mig. Gud visar sin godhet och trofasthet. Jag ligger mitt ibland lejon, glupska påmänniskokött. (Nya Psalt 57:3-5)

Tidigt på morgonen ser vi kungen komma till lejongropen. Vi hör hans röst, ängslig, pipigt svag: "Daniel, du den levande Gudens tjänare! Har den Gud som du ständigt dyrkar kunnat rädda dig från lejonerna?" (v 20)

Till kungens både förvåning och glädje får han höra Daniels trygga röst därinne. Han berättar om Gud som sänt sin ängel och hade stängt till gapet på lejonerna. När man sedan drar upp Daniel ur gropen kunde ingen se någon reva eller skada på honom. Han hade litat på sin Gud. (v 23)

Sedan besannas Ordspråksbokens ord: Den som gräver en grop, han faller själv däri. (Ord 26:27) Kungen befäller nu att intrigmakarna själva skall kastas i lejongropen tillsammans med hustrur och barn. De får själva närbkontakt med dessa glupska vilddjur. Men hur fruktansvärt är det inte att också oskyldiga får lida för intrigmakarnas illdåd. Vår synd kan få konsekvenser också andra!

Slutligen får vi se hur Dareios förstärker sin företrädare Nebu-kadnessars befallning att ingen fick smäda Shadraks, Meshaks och Aved-Negos Gud (se Dan 3:29). Dareios går längre och befäller att Daniels Gud skall vördas och fruktas så långt som mitt välde når (v 26).

Han är den levande guden, han som evigt förblir.
Hans rike går aldrig under. Hans makt har inget slut.
Han räddar och befriar, han gör tecken och under
i himlen och på jorden.(v 26, 27)

Kan vi räkna med Herrens hjälp för att komma ur våra lejon-gropar?

Paulus svarar: Var nyktra och vaksamma. Er fiende djävulen går omkring som ett rytande lejon, och söker efter någon att sluka. Håll stånd mot honom, orubbliga i tron. (1 Pet 5:8-9)

Paulus skriver till Timotheos om alla förföljelser och lidanden han fått utstå: Herren har räddat mig ur dem alla (2 Tim 3:11). Han berättar också hur det var när han första gången stod inför rätta. Ingen trädde upp till min hjälp utan alla svek mig. Men Herren bistod mig och gav mig kraft. Han blev fri så att han kunde fortsätta att förkunna. Jag räddades ur lejonets gap, skriver han (2 Tim 4:16-17).

Herren räddade inte Paulus FRÅN lidande. Stenarna i Lystra träffade och skadade honom. Han låg såsom död. Men Herren räddade honom UR lidandet. Herren skall rädda mig från allt ont och hjälpa mig in i sitt himmelska rike. (2 Tim 4:18)

En missionär kom tillbaka från ett land där förföljelse hade brutit ut. Flera av hans medarbetare hade dödats. Men själv undkom han. Varför fick han leva och de andra dö? Han svarade så här: Ibland räddar Herren oss ur döden. Ibland räddar han oss genom döden. På ena eller andra sättet räddar Herren oss ur lidandet.

Jag behöver inte frukta något, inte ens när det leder till dö-den. Jesus säger: Jag säger till er som är mina vänner: låt er inte skrämmas av dem som kan döda kroppen men sedan inte kan göra mer. (Luk 12:4)

Rasta och BE-grunda!

När det krisar och kraschar omkring dig,
när du utsätts för intriger och mobbning,
när det är mycket i församlingen som inte stämmer,
bär då Dareios ord med dig
som en motvikt och ett trosord:

Han är den levande Guden,
Hans rike går aldrig under. Hans makt har inget slut. (v 26)

Be

Fräls oss från den Onde och från det onda.